

kraj, IČ: 41197518, se sídlem v Ústí nad Labem, Mírové náměstí 35/C, se svými nároky na náhradu škody odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í:

Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Chomutově podala dne 3.12.2013 na obv. [REDAKCE] obžalobu pro jednání popsané ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Dne 14.5.2014, 28.7.2015, 6.10.2015, 15.12.2015, 27.9.2016 a 27.9.2017 byla ve věci provedena hlavní líčení, ve kterých byly provedeným dokazováním zjištěny dále uvedené skutečnosti.

Obžalovaný [REDAKCE] vypověděl, že daného dne se vracel z Teplic, kde před benzinovou čerpací stanicí před vjezdem do Mostu jej začalo předjíždět vozidlo větší velikosti, přičemž před sebou neviděl jakoukoliv možnost, aby mohl zastavit. V té chvíli svým vozem míjel uvedenou benzinovou čerpací stanicí, přičemž odjíždějící vozidlo bylo skoro předjeté před jeho vozem. V té chvíli zahlédl nohy člověka, které za tímto vozem vyběhly, kdy tyto viděl pouze v odrazu červených světel, načež se snažil strhnout vozidlo tak, aby se srážce s tímto chodem vyhnul. Pro toto udělal maximum. Domnívá se, že k projednávané události došlo dne 5.2. asi kolem 19:34 hod. Celou událost oznamoval na linku 158, kde byl odkázán na linku 112, kam rovněž volal, kdy tato oznámení byla jím uskutečněna v 19:38 hod. Dále pak uvedl, že v danou chvíli řídil předmětné vozidlo, jeho spolujezdcem byl [REDAKCE]. Počasí bylo v té době normální, byla již noční doba, které přizpůsobil rychlost svého vozu. V té době byl směrem od Bíliny poměrně hustý provoz. Soustavně bylo jeho vozidlo dalšími vozy předjížděno již od sjezdu od sedleckého kopce. S větším vozidlem, které jej předjíždělo až k benzinovým čerpacím stanicím, jel k těmto vedle sebe po delší dobu. K vozidlu, které řídil, sdělil, že toto má řádně zapůjčeno od krajského úřadu, kdy je oprávněn toto užívat i k osobním účelům. Je si vědom toho, že předmětné vozidlo bylo pravidelně „servisováno“, 14 dní před nehodou prošlo státní technickou kontrolou a dle jeho názoru bylo v naprostém pořádku. Při řízení vozu se tomuto plně věnoval, nekouřil, nejedl, nepil ani netelefonoval. Jel pomalou rychlostí, neboť věděl, že bude odbočovat do Mostu, kam odvážel svého kolegu. Před jízdou nepožil žádných návykových látek ani alkoholu. Bezprostředně po srážce vyběhl z vozu k osobě, se kterou došlo ke střetu. Zjistil, v jakém je stavu, načež běžel do automobilu, kdy v důsledku dalšího příjíždějícího vozu musel ustoupit za své vozidlo. Mezitím jeho kolega vystoupil z vozu, vyndal si reflexní vestu a začal zastavovat další příjíždějící vozidla. Po chvíli na místo doběhla další osoba z benzinové čerpací stanice, která začala pomáhat s poskytováním první pomoci sraženému chodci. Následně telefonoval na linku 158, poté na linku 112. Při oživování zraněného se na místo dostavili policisté. Domnívá se, že jeho vozidlo se pohybovalo rychlostí kolem 70 km/h, kterouto považuje za přiměřenou. Celá nehoda byla otázkou jedné vteřiny, kdy jeho okamžitou reakcí poté, co v červených světlech zahlédl pouze pohyb nohou, nikoli celého člověka, strhl řízení ke straně a ihned zastavil. K oblečení poškozeného sdělil, že tento byl oděn do maskáčového oděvu bez jakýchkoliv reflexních znaků. K okolnostem uvedeným v obžalobě pak uvedl, že žádná před ním brzdící vozidla neviděl, jinak by samozřejmě na jejich brzdění či výstražná světla reagoval. K situaci zaznamenané na kamenovém záznamu uvedl, že to není záznam předmětné dopravní nehody, osoba označovaná obžalobou a znalcem jako poškozený, který se pohybuje v záběru kamery, není poškozený, ale dle jeho názoru, jeho spolujezdce [REDAKCE], který máva reflexní vestou a zastavuje ostatní vozidla. V pořizovaných kamerových záznamech shledává velké pochybnosti. Je pravdou, že rodinu poškozeného nikterak nekontaktoval. Je mu líto, že zemřel člověk, nicméně jakýkoliv kontakt nepovažoval za vhodný, to s ohledem, že celá událost byla šetřena Policií ČR.

Z výpovědi jednotlivých svědků byly zjištěny následující skutečnosti:

Znalec Ing. Josef Holoubek vypověděl, že byl Policií ČR vyzván k vypracování znaleckého posudku, jímž mely být analyzovány vzorky odebrané při soudní pitvě, jejímž cílem mělo být prokázání přítomnosti cizorodých látek v biologickém materiálu, které by mohly ovlivnit zdravotní stav či ovládací a rozhodovací schopnosti poškozeného. Jediným pozitivním nálezem v daných vzorcích byla přítomnost ethanolu, což bylo prokázáno dvěma nezávislými metodami, jímž bylo zjištěno, že koncentrace ethanolu v krvi poškozeného v době smrti dosahovala 1,59 g ethanolu/kg a 2,65 g/etanolu/kg v moči, tudíž poškozený byl v době smrti ovlivněn ethanollem. S ohledem na skutečnost, že koncentrace ethanolu v moči poškozeného byla podstatně vyšší, nežli v jeho krvi, nacházel se poškozený v době smrti ve fázi eliminace, což znamená, že docházelo k poklesu ethanolu v jeho krvi s postupujícím časem. Míru ovlivnění ethanollem poškozeného v době smrti nelze jednoznačně určit, neboť toto je závislé na mnoha parametrech zpětně špatně zjištěných, či vůbec nezjištěných. Dle názoru znalce byl poškozený v době smrti a eliminační fázi ovlivněn, to ve stupni lehké nebo střední opilosti. Vyjma ethanolu nebyly u poškozeného zjištěny žádné jiné cizorodé látky. Lehký stupeň opilosti se projevuje postižením psychických sensorických i motorických funkcí v takové míře, že to je zjevné i širšímu okolí. Takovéto ovlivnění se často projevuje mnohmluvností s oslabením etických norem, může se objevit i zvýšená agresivita. Ze smyslových funkcí dochází k výraznému zhoršení sluchu, což se projevuje hlasitější mluvou osoby, dochází k poruše zrakového vnímání a zejména v poruše prostorového vidění, výrazným způsobem je zhoršeno vidění za šera nebo za tmy. Adaptace při tomto stupni opilosti na světlo a tmu je již poměrně významná. Projevem tohoto stupně opilosti je i poněkud nezvyklý způsob chůze. Dalším projevem tohoto stupně opilosti může být i spavost. Při středním stupni opilosti dochází k prohloubení všech, u lehkého stupně opilosti, zmíněných projevů. Projevuje se významné postižení psychických i sensorických funkcí osoby a dochází k výraznému snížení pozornosti, jakož i k výraznému zpomalení tělesných výkonů na mozkové podněty, k poruchám řeči, přičemž je výrazně postižena chůze. Dále pak uvedl, že osoba ovlivněná ethanollem si neuvědomuje možné riziko, obranné mechanismy jsou oslabeny, což je závislé na individuální toleranci každé osoby na alkohol.

Znalec Ing. Tomáš Rozlivka vypověděl, že v dané věci vypracoval znalecký posudek na dopravní nehodu ze dne 5.2.2013 na silnici I/13 v katastru obce Most mezi čerpacími stanicemi BENZINA ležícími naproti sobě. Potvrdil závěry vyhotovovaného znaleckého posudku, k nimž dospěl. Dále pak uvedl, že vozidlo Octavia, bylo před dopravní nehodou v dobrém technickém stavu, kdy jediná závada, která byla zjištěna spočívala v hloubce dezénu pneumatik, což nemělo žádného vlivu na nehodový děj. K průběhu nehodového děje sdělil, že řidič nejprve brzdil a poté začal zrychlovat na rychlost střetovou, kdy v době střetu se pohyboval rychlostí 73 – 81 km/h. Zpomalování vozidla bylo nejspíše v důsledku reakce řidiče na jednání ostatních vozidel, zřejmě brzdění a zapnutí varovných světel. Důvod následného zrychlování nelze z technického hlediska posoudit. Ke střetu došlo v pravém ze dvou jízdních pruhů, kdy vozidlo Škoda Octavia se pohybovalo mírně šikmo doprava k okraji komunikace rychlostí 73 – 81 km/h. Chodec se v době střetu pohyboval zleva doprava z pohledu řidiče vozidla rychlostí cca 7 km/h, což odpovídá rychlé chůzi muže středního věku. Vozidlo naráželo levou přední částí s neúplným překrytím zprava do vzpřímené postavy pohybujícího se chodce. Po střetu došlo k pohybu chodce přes vozidlo do zaměřené konečné polohy. Vozidlo zastavilo v zaměřené konečné poloze. Chodec, tedy víceméně nakročil zleva na světlo a levou část předního nárazníku, v důsledku čehož došlo k poškození masky vozu, vrazení reflektoru dozadu a následné deformaci celého levého předního blatníku s následnou deformací čelního skla a střechy vozu. Poškození vozu a jeho posloupnost pak potvrzuje i směr chodce v době střetu. Rychlost vozidla před nehodovým dějem nelze jednoznačně určit pro nedostatek stop, uváděná rychlost 85 – 90 km/h je z technického hlediska přijatelná. Řidič nejprve vozidlo zpomaloval, nelze však určit, po jakou dobu a s jakým

zpomalením, následně vozidlo zrychloval na rychlost střetovou, to asi o 3 nebo 4 km/h, nebylo to nijaké výrazné zrychlování. Předmětná rychlost je rychlostí přiměřenou pro daný úsek a daným podmínkám. V místech, kde není osvětlení dostatečné, je přiměřená rychlost 50 – 70 km/h. Řidič vozu se v daném místě pohyboval rychlostí, která byla nižší, než je rychlost přiměřená. Chodec mohl nehodovému ději jednoznačně zabránit tím, že by se nepohyboval po čtyřproudé komunikaci mimo obec, a to ještě zjevně chaoticky. Řidič vozidla nehodovému ději zabránit nemohl, jednoznačně mohl nehodovému ději předejít, event. snížit následky. Dále pak uvedl, že byl proveden vyšetřovací pokus na dohlednost chodce ze strany řidiče, kdy při tomto bylo vneseno i vozidlo pohybující se před vozidlem Škoda Octavia tak, jak to vyplývá z kamerového záznamu, z něhož je patrné, že vozidla jedoucí před předmětným vozidlem jednoznačně brání ve výhledu chodce a až uhýbáním směrem doleva uvolňuje výhled řidiči vozidla druhého na chodce, který stojí v jízdním pruhu. Výhled pro řidiče předmětného vozu byl „otevřen“ zhruba 1,4 sekundy před střetem. Standardní doba reakce je 0,8 – 1 sekunda, v noční době minimálně o 10 % delší. Lze tudíž konstatovat, že řidič neměl dostačující časový prostor na to, aby chodce viděl. Řidič tedy v první sekundě viděl chodce a dál začal, v tomto případě, uhýbat doprava k okraji komunikace. Co se týče zabránění či předejití nehodovému ději, vyplývá, že vozidla reagovala, zapínala varovná světla, dokonce tam některé i stálo, takže pokud by se řidič choval stejně, jako řidiči těchto vozidel, mohl by se kolizi vyhnout úplně, popř. kdyby stále brzdil a zastavoval jako ostatní vozidla, tak i kdyby ke střetu došlo, byla by nárazová rychlost značně nižší a pravděpodobně by došlo ke snížení následků nehody. Obžalovaný neměl šanci reagovat na chodce při rychlosti, kterou se jeho vůz pohyboval. Musel by se s vozidlem pohybovat rychlostí výrazně nižší, a to asi 30 km/h, aby stačil na chodce reagovat. V době 1,4 sekundy při rychlosti 71 km/h je možno provést jenom nějaký úhybný manévr, není tam časový prostor pro nic jiného, jistě ne zastavení vozu před místem střetu. K dotazu soudu pak sdělil, že mu není známo, na co řidiči ostatních vozidel reagovali, proto toto nemůže posoudit. Vozidlo na fotografii č. 28 brzdilo, na fotografii č. 29 nebrzdí. K předloženým fotografiím dále uvedl, že vozidlo na obrázku č. 24, 25 a 26 se zapnutými varovnými světly, je prvním vozidlem na fotografii č. 28 bez zapnutých varovných světel, která byla již zřejmě vypnuta, neboť na fotografii č. 29 tato rovněž nejsou zapnuta a vozidlo již ani nebrzdí. Předmětné vozidlo je tímtéž vozem, který na fotografii č. 26 má zapnuta varovná světla. Obžalovaný jedoucí v pravém pruhu nemohl vidět brzdová světla řidiče v levém pruhu, které brzdilo, takže viděl jen vozidlo před sebou, které už nebrzdilo. Na fotografii č. 30 už levé vozidlo, které brzdilo, chodce vidělo, neboť na něho svítilo. Vozidla byla vedle sebe, kdy chodec byl někde na středové čáře, prováděl pohyb směrem k benzinové čerpací stanici, šel doprava, přičemž není známo, co chodec dělal, jeho pohyb je, dle záznamu, chaotický. Obžalovaný, jedoucí ve svém voze, které nebrzdilo, vedle vozidla brzdícího, které mělo ve svém směru chodce, teoreticky chodce vidět mohl, přičemž, kde chodec byl přesně a co dělal, není schopen posoudit. Chodec v době střetu šel velmi rychlou chůzí zleva doprava na předmětné vozidlo. Co dělal v okamžiku v trvání asi půl vteřiny do střetu, není schopen jednoznačně posoudit, neboť pohyb chodce je chaotický. Znalec pak dále uvedl, že ke zpracování znaleckého posudku měl k dispozici protokol o nehodě v silničním provozu, plánek místa silniční nehody, fotodokumentaci, výpověď posádky Škoda Octavia a rovněž kamerový záznam, kdy byl taktéž prováděn vyšetřovací pokus na dohlednost na chodce. Situace na kamerovém záznamu, jakož i pohyb chodce, s danou situací koresponduje, kamera zabírá místo střetu, kdy je zde zaměřen i tzv. „ukazatel cen“. Dle znalce kamerový záznam koresponduje s nehodou, jakož i s pohybem, chodce a s řešením tohoto nehodového děje, přičemž neshledal, že by tyto neodpovídaly jeho řešení. K dotazu státního zástupce uvedl, že vyšetřovací pokus byl proveden zejména z hlediska možnosti výhledu řidiče na chodce, to za totožných podmínek. Dále vypověděl, že kamerové záznamy mu byly předány policejním vyšetřovatelem, kdy tyto si přehrál v počítači a pomocí programu z těchto vytvořil výřezy. Toto je jediný úkon, který s převzatým záznamem provedl. Kamerové záznamy pak vrátil a domnívá se, že jsou zároveň zálohované na CD disku u znaleckého posudku.

Svědék ██████████ vypověděl, že k projednávané věci může pouze sdělit, že asi týden po této události stáhl kamerový záznam pro Policii ČR, což činil na žádost policie. U samotné události přítomen nebyl. V dané době pracoval jako technik u společnosti ██████████, kdy postup pro stahování dat je takový, že Policií ČR je předán požadavek společnosti Benzina, která osloví společnost ██████████ a tato vyzve některého z techniků. S kamerovými záznamy může manipulovat jakýkoliv technik společnosti ██████████. Domnívá se, že předmětný kamerový záznam stahoval na benzinové čerpací stanici po pravé straně směrem na Most. Podrobnosti si již nevybavuje, neboť stahování kamerových záznamů je mnoho a od té doby uplynula již delší doba. Naproti zmiňované čerpací stanici nachází se čerpací stanice ještě jedna. Z této kamerové záznamy nestahoval. Dále pak uvedl, že nájemce si může kamerový záznam prohlédnout kdykoliv, technik pouze tehdy, je-li k tomu vyzván, a to nájemcem, společností Benzina či provozovatelem. Nájemce může data stáhnout kdykoliv, bez přítomnosti technika. Obsah záznamu většinou vyplývá z požadavku Policie ČR, z něhož je patrný datum, čas a většinou i označení kamer, z nichž má být záznam stažen. Takováto data stahuje sám technik. Nevybavuje si, jaký rozsah dat měl být v daném případě stažen. Policie tomuto stahování byla přítomna, přičemž této stažený záznam předal. Ve většině případů je čas uvedený na kamerovém záznamu časem reálným, může dojít i k odchylkám, neboť se systémy rozcházejí. Čas bývá nastaven technikem a podle tohoto je pak čas nastaven v systému. Dále pak sdělil, že u zmiňovaných dvou čerpacích stanic nastavoval časový údaj sám, kdy tento byl většinou nastavován společně s pokladnou. Čas na kamerách je tedy srovnatelný s časem na pokladně. Tato skutečnost vyplývá z požadavku nájemců, to pro potřeby újezdu z benzinových stanic bez zaplacení. V případě, že je na pokladně nastaven čas chybný, tentýž čas je požadován nastavit i na kamerový záznam, kdy pokladny nejsou zařízením společnosti ██████████. Není schopen se vyjádřit k množství kamer na dvou předmětných benzinových stanicích, to s ohledem na množství stanic, u nichž vykonává servis. Počty kamer jsou zaznamenány v revizních zprávách, což už v současné době nemusí být reálné, neboť počet kamer se během roku může měnit, to podle požadavku nájemce. Ke staženému kamerovému záznamu pak uvedl, že tento všeobecně shlédl s přítomným policistou. V případě, že není k dispozici objednávka, nelze na místo bez dalšího přijet. Následně je pak stažen záznam, zálohován na CD či jiné zařízení, poté vypsán předávací protokol, čímž pro něho je věc vyřízena. Na předmětné benzinové čerpací stanici se ke stažení záznamů nelze běžně dostat, musí být někým oprávněným do místnosti vpuštěn. Záznam lze potom stáhnout, to nastavením přesně toho, co má být staženo, tedy počátek a konec období, včetně data a času, na základě čehož se záznam stáhne. Souběžně se stahováním záznamu záznam rovněž běží, není schopen říci, zda tento sledoval před zadaným obdobím či po něm. Toto si nepamatuje. Matně si vybavuje, že shlédl dopravní nehodu, přičemž nic podobného při stahování záznamu na záznamu samém neviděl. Není mu známo, proč byl požadavek policie řešen prostřednictvím jeho osoby, když provozovatel může záznam stáhnout sám. Předmětný požadavek mu byl předán formou e-mailu, tudíž věděl, jaký úsek má být stažen. Do jeho působnosti spadají celé Severní Čechy, kdy se domnívá, že pokud by záznam stahoval jiný technik, musel by o tomto vědět. Nic takového mu známo není. Domnívá se, že ke stažení záznamu dle požadavku došlo asi po týdnu od události, kdy tuto dobu není schopen blíže vysvětlit. Dále pak vypověděl, že v mnoha případech se stává, že požadavku nelze vyhovět, neboť požadované záznamy již nejsou k dispozici, neboť tyto se v průběhu času přemazávají novými záznamy. Dobu, po níž jsou data zálohována, dle jeho názoru nelze specifikovat, neboť toto je závislé na velikosti harddisku, počtu kamer a podle aktivního pohybu. Čím více pohybu je zaznamenáno, tím se zkracuje doba záznamu, který je v cyklech a nelze jej přemazat, jakož ani jakoukoliv jeho část obsaženou v průběhu záznamu. Lze přemazat pouze celý záznam, to ve chvíli, jakmile se zaplní disk, kdy záznam se novým záznamem začne přemazávat od svého počátku. Rovněž nelze ze záznamu smazat záznam z jedné kamery. Není možné, aby na záznamu chyběla část zaznamenaného pohybu daného dne. K dotazu státního zástupce uvedl, že v požadavku policie byl uveden datum, čas a číslo čerpací

stanice. Uživatel na předmětných stanicích se k záznamům může dostat bez hesla, avšak má omezené přístupy, technik může všude, nicméně přístup je „zaheslován“. Uživatel si může stáhnout záznam, nemůže však tento jakkoliv smazat, neboť toto bez hesla není možné, čímž je míněno zformátování celého harddisku. Domnívá se, že při stahování předmětného záznamu byl přítomen jeden policista. Dále sdělil, že při stahování záznamu, zařízení ovládal pouze sám, nikdo jiný v jeho přítomnosti s tímto nikterak nemanipuloval. Obsah záznamu shlédl, moc si to nepamatuje, byla tma a nebylo toho moc vidět. Předmětný záznam, resp. jeho požadovaný úsek, byl stahován v kanceláři, přičemž se domnívá, že při tomto byly otevřené dveře. Jemu nepřislouší vyhodnocování záznamů, jeho prací je pouze jejich stažení. Běžnou praxí bývá, že přítomní policisté na místě sdělí konkrétní požadavek týkající se předmětného úseku záznamu. Domnívá se, že samotné stahování mohlo trvat do jedné hodiny. Při stahování záznamu nejde učinit žádná úprava, k tomuto zároveň nedostal žádného pokynu. K předložené žádosti o zjištění údajů z kamerových systémů uvedl, že si není jist tím, zda mu v kopii byla zaslána přímo tato žádost či zda mu byl dán pouze datum a čas. Při stahování záznamů na předmětné benzinové čerpací stanici vše probíhalo standardním způsobem. Stažený záznam pak předal Policii ČR, přičemž na každý takový úkon je vypsán servisní list a taktéž předávací protokol, který podepisuje ten, kdo záznam přebírá. V tomto případě zástupce Policie ČR. Běžné bývá, že časové úseky požadovaných záznamů bývají delší, nežli je čas, kdy se událost stala. V případě, že na požadovaném časovém úseku není žádná událost, tento záznam se nestahuje, tzn., že zjistí-li se, že na počátku požadovaného časového úseku nic není, ale událost pokračuje po skončení požadovaného časového období, tak toto se upravuje s tím, kdo záznam požaduje a dle tohoto se záznam, resp. jeho úsek stažení upraví a stáhne. Nevybavuje si, zda při stahování záznamu vedle něho seděl policista a sděloval, jaký přesný úsek chce stáhnout.

Svědék ██████████ vypověděl, že samotné dopravní nehodě nebyl přítomen, na místo nehody byl přivolán následně, coby vyšetřovatel Policie ČR Most. Po shromáždění veškerých informací na místě bylo přistoupeno k určení, nikoliv příčiny, ale směru prověřování, kterým se následně celé vyšetřování případu mělo ubírat. Domnívá se, že předmětné vozidlo stálo v pravé části komunikace za krajnicí směrem na Most a chodec ležel za vozidlem. Následně policisté z oddělení dopravních nehod obdrželi pokyn, jakým způsobem mají být zakresleny stopy, zpracován náčrtek, kdy zároveň byl dán pokyn dalším policistům, to z důvodu zajištění svědků, kteří měli být pro daný případ stěžejní. Po příjezdu na benzinovou stanici umístěnou ve směru na Prahu mu bylo sděleno, že sama obsluha nemůže s kamerovým záznamem manipulovat, že k tomuto je oprávněna společnost ██████████. Tuto společnost následně oslovil, kdy se sešel s pracovníkem této společnosti, panem ██████████, to přímo na předmětné čerpací stanici, kde bylo zjišťováno, kterými kamerami byl zaznamenán průběh dané dopravní nehody. Toto bylo provedeno nejprve na stanici ležící na pravé straně, poté na levé, kde bylo zjištěno, že žádná z kamer nebyla schopna zaznamenat místo dopravní nehody. V důsledku tohoto byl pan ██████████ požádán o stažení záznamu kamer z benzinové čerpací stanice po pravé straně směrem na Prahu. Při vyhledávání záznamů bylo zjištěno, že byl nesprávně nastaven čas, což bylo následně potvrzeno i nájemkyní čerpací stanice, která sdělila, že je čas nastaven s posunem. Kamerový záznam, který je k dispozici, byl jediným záznamem obsahujícím předmětnou událost, tudíž právě tato byla pak panem ██████████ stažena. Za toto byla pak vyhotovena faktura, kterou mu pan ██████████ předal a tím byla věc vyřešena. Dále pak uvedl, že s panem ██████████ se o časovém posunu nebavili, zjistili předmětnou událost, která na kamerách byla zaznamenána, to podle postavení vozidla a všech zjištěných okolností. Před tímto záznamem a i po něm nic zaznamenáno nebylo. Při stahování záznamů byl přítomen společně s panem ██████████ a dále byla přítomna obsluha prodejny, která daného dne měla směnu a která na pokyn majitelky odemykala kancelář. Obsluha zde byla přítomna po celou dobu stahování záznamu. Pan ██████████ záznamy posouval dle jeho pokynů. Domnívá se, že předmětný záznam od pana ██████████ převzal dne 8.2.2013. Je si jist, že s kamerami nikdo manipulovat nemohl, ani stahovat záznamy, neboť

společnost [REDAKCE] je jediná oprávněná, přičemž majitelka stanice byla v té době na dovolené a do kanceláře, kde byl umístěn příslušný počítač, neměl nikdo přístup. Zda v této byly pracovníci [REDAKCE], mu známo není. Kamerový záznam byl tedy stažen pouze z benzinové čerpací stanice ve směru na Teplice, na druhé straně bylo zjištěno, že žádná z kamer na místo nehody nesměřovala. Svůj zájem směřoval zejména na dvě kamery směřující k místu nehody, kamery směřující k zadnímu traktu stanice žádných takových záznamů nevykazovaly. Předmětné záznamy společně s panem [REDAKCE] hledali, to asi po dobu půl hodiny, poté panu [REDAKCE] řekl, že by potřeboval záznam s tím, aby bylo zaznamenáno pět minut před nehodou a pět minut po ní. Tímto časovým údajem si není zcela jist. Domnívá se, že takováto doba v podobě několika minut před a několika minut poté, je dostačující pro vyhodnocení záznamu, když celá nehoda trvá asi 10 vteřin. Pro vyloučení toho, že by na kamerách byl zaznamenán nějaký podobný záznam, bylo shlédnuto 5 – 6 minut, možná i více, záznamu nazpět, přičemž se porovnávaly vzájemně záznamy ze dvou kamer dle reakcí lidí u čerpadel, to s ohledem na průběh nehody a přítomnost blikajících vozů před nehodou s pohybem chodce, který byl vidět až za hraniční stojan s uvedenými cenami paliv, načež byla vidět jízda předmětného vozu a jeho zastavení. Tyto skutečnosti byly skutečně vyhodnocovány, jakož i další stopy, které vznikly při dopravní nehodě. Toto vše bylo porovnáváno s kamerovým záznamem, kdy bylo zjištěno, že jiná než tato událost odpovídající zjištěnému na záznamu obsažena nebyla. Dále uvedl, že je mu známo, že před projednávanou dopravní nehodou na místě došlo k jiné dopravní nehodě, která se udála směrem na Teplice. K této, coby policista, přivolán nebyl. Obecně byl o této dopravní nehodě informován kolegy, kdy mu bylo sděleno, že mělo jet vozidlo v protisměru ve směru od Teplíc, kde došlo ke srážce s dalším vozem. Rozdílnost časů na kamerách vysvětlit nedokáže. Ke stažení záznamu ještě uvedl, že před jeho samotným stažením se u majitelky stanice ujišťoval o tom, aby tento záznam nebyl smazán a aby byl k dispozici. Pořízené CD s kamerovým záznamem pak založil do spisu pro potřeby trestního řízení. Tyto záznamy si prohlížel, nikterak do nich nezasahoval. Z úřední povinnosti je pak předložil znalci, Ing. Tomáši Rozlivkovi a domnívá se, že další kopii si pořizovala obhájkyňe obžalovaného společně s veškerým spisovým materiálem. Společně se znalcem prohlížel část záznamů, podstatnou část si pak znalec nastudoval sám, to z důvodu vyhotovení znaleckého posudku. K předloženým fotografiím z dopravní nehody obsaženým ve spisovém materiálu pak uvedl, že jsou to snímky, které pořídil. Při svém následném výslechu nad rámec uvedeného vypověděl, že skutečnost, že kamerový záznam je oprávněna stáhnout společnost [REDAKCE], se dozvěděl od obsluhy čerpací stanice. Tuto telefonicky zkontaktoval, načež byl přepojen na pracovníka, který měl toto na starosti. Jeho jméno si dnes již nevybaví. Byl to tentýž člověk, který pak zajišťoval stahování záznamu z počítače. S tímto se dohodl na schůzce v určitou hodinu, na předmětné čerpací stanici, kdy nejprve navštívili benzinovou stanici naproti, přičemž na této bylo zjištěno, že jsou kamery nasměrovány tak, že na nich žádný použitelný záznam z nehody nebyl. Totéž bylo pak učiněno na předmětné benzinové čerpací stanici, kde navštívili místnost s počítačem, přičemž byla událost v určitém časovém posunu nalezena a následně na jeho žádost stažena. Této realizaci předcházela ústní dohoda s tím, že žádost bude napsána dodatečně. Tím si není jist, je možné, že písemná žádost realizaci předcházela. Domnívá se, že skutečně písemná žádost realizaci předcházela, neboť tuto žádost zasílal faxem. V žádosti byl uveden datum a časový údaj v podobě časového rozmezí, které bylo stanoveno dle toho, v kolik hodin došlo k předmětné dopravní nehodě. Nepamatuje si přesně, co v žádosti bylo napsáno, nicméně bylo to směřováno k době proběhnutí dopravní nehody. O skutečnosti, že kancelář s počítačem a kamerovými daty je zajištěna a nikdo do ní nemá přístup, to vyjma majitelů, byl ubezpečen obsluhou stanice. Do této místnosti byl pak vpuštěn až v doprovodu pracovníka společnosti [REDAKCE], který nejprve předmětné časové období vyhledával, následně vyhledal s tím, že nehoda je zaznamenána později, to s ohledem na špatně nastavený časový údaj, o čemž je informovala i majitelka stanice. Předmětný záznam poté stáhl. Předmětný kamerový záznam společně s pracovníkem společnosti [REDAKCE] sledoval. Důvod časového posunu v řádu cca 7 minut mu není znám, nebyl mu nikým vysvětlen. Dále pak uvedl, že z kamer, které nesměřovaly

k místu nehody, nebyl záznam vůbec shlédnut, to právě z důvodu jejich nasměrování. Je přesvědčen o tom, že v době mezi dopravní nehodou a zjišťováním Policií ČR, nebylo s kamerami nikterak manipulováno. Znalec z oboru doprava měl k dispozici kompletní zajištěný kamerový záznam. Na kamerových záznamech nebyla k vidění jiná dopravní nehoda či jiný nehodový děj, byl shlédnut pouze průjezd vozů, které mělo účast na té předcházející dopravní nehodě, ke které však došlo v protisměru v jiné části komunikace. Vyjma předmětné dopravní nehody nebyl stažen jiný záznam či jiná dopravní nehoda, které by připomínaly projednávanou událost. Popírá, že by sám či někdo jiný jakkoliv manipuloval se zajištěným záznamem, tento, že by pozměňoval či zkracoval. K předložené žádosti a servisnímu listu sdělil, že tyto psal a obsahují jeho podpis. Časové údaje na těchto uvedených, vypisoval technik ze společnosti [REDAKCE] tyto pak schválil svým podpisem. K rozporům časového úseku na staženém kamerovém záznamu ve vztahu k údajům na žádosti o zajištění záznamu sdělil, že je v této věci laik, vše technicky zařizoval pracovník společnosti [REDAKCE]. On si vše na místě vyhodnotil tak, aby mu požadovaný záznam korespondoval s místem dopravní nehody a nehodovým dějem. Časový údaj požadovaný ke stažení, označil časem orientačním, přesný časový úsek pak určil na místě. Vylučuje možnost, že by se k pořízenému kamerovému záznamu mohla dostat jakákoliv neoprávněná osoba. Skutečnosti, které tedy shlédl na kamerách, byly následně zajištěny na kompaktním disku, přičemž tyto odpovídaly mechanismu dopravní nehody tak, jak byl na místě dopravní nehody policejním orgánem zjištěn. Časový posun na kamerách byl zjištěn až na místě samém, při vyplňování žádosti o zajištění záznamu o tomto nevěděl. Dále sdělil, že v praxi to funguje tak, že i v případě, kdy v žádosti je uveden úsek kratší, stahuje se záznam pro policii potřebný, písemná žádost je psána jaksi formálně. Dodatečný záznam o prodlouženém období se nevyhotovuje.

Svědék [REDAKCE] vypověděl, že společně s panem [REDAKCE] jel z Mostu kolem benzinové čerpací stanice směrem na Bílinu, kdy předjížděli dva kamiony, přičemž proti nim v protisměru jel s vozem muž, který do nich narazil, v důsledku čehož se se svým vozem otočili a zastavili přímo na benzinové čerpací stanici, kde z vozidla vystoupili, pooděšili kousek dál. Oba byli v šoku, utrpěli nějaké modřiny a panu [REDAKCE] tekla krev z hlavy. Těsně před srážkou viděl, jak proti nim jede nějaký vůz, proto řízení chtěl stočit doleva. Už si na to moc nevzpomíná. Po střetu k nim z druhého vozu přišel člověk, to asi po deseti minutách, který je žádal, aby nevolali policii, „že něco pil“. Z tohoto byl cítit alkohol a jeho užití bylo zřetelné na jeho očích, když hovořil, zadržoval se a nějak „divně“ chodil. O jejich zdravotní stav se nikterak nezajímal. [REDAKCE] mezitím telefonoval s manželkou a předmětný muž šel k benzinové stanici. O tom, že muž, který do nich svým vozem narazil, je mužem, který byl následně jiným vozem sražen, se dozvěděl z médií. O tohoto muže se nijak nezajímal, pouze z doslechu ví, že tento měl přecházet vozovku na druhou stranu, kde mělo dojít k jeho sražení jiným vozem. Projednávanou dopravní nehodu nikterak nezaznamenal, byl k tomuto směru otočen zády, slyšel pouze ránu, načež se otočil do těch míst. Nic však neviděl, neboť byla tam a bylo tam mnoho lidí. O tuto událost se nezajímal, nešel se podívat, co se událo. Oděnění předmětného muže si nevybavuje, neviděl příjezd záchranných složek, nezajímal se o to. Domnívá se, že předmětný muž od nich odešel nejprve na benzinovou čerpací stanici, pak už jej neviděl, nezaznamenal jeho přecházení vozovky. Po celou dobu vyčkával u pana [REDAKCE] na příjezd sanitky.

Svědék [REDAKCE] vypověděl, že daného dne jel s panem [REDAKCE] z posilovny z Mostu směrem na Bílinu, kdy předjížděli před nimi jedoucí dva kamiony. Poté před sebou uviděl světlo, načež následoval náraz. Společně s kamarádem vystoupili z vozu u benzinové čerpací stanice a byli v šoku. Poté za nimi přišel muž, který řídil vozidlo, které do nich narazilo s tím, že je žádal, aby nevolali Policií ČR, že to vyřeší, že vše uhradí. Z tohoto muže byl cítit alkohol. Požití alkoholu bylo znát i z mužovy chůze a z mluvy, motal se. Na místo pak přijela Policie ČR, načež byl záchrannou službou odvezen na vyšetření. K této události došlo dne 5. února. V první chvíli se domníval, že proti nim jede kamion, na což upozorňoval pana [REDAKCE], který stačil řízení vozu

strhnout. Následně se několikrát otočili, neboť to byl silný náraz. Dále pak uvedl, že o této skutečnosti telefonicky informoval svoji manželku, přičemž předmětného muže viděl utíkat a následně jej viděl ležet. Někdo poté říkal, že si tento muž šel pro alkohol, někdo zase říkal, že utíkal od nehody. Pan [REDACTED] zůstal u svého vozu, on sám se vydal k benzinové stanici na pravé straně ve směru na Bílinu, přičemž na druhé straně vozovky nacházela se druhá čerpací stanice, ke které utíkal předmětný muž, kdy vozovku nepřecházel, ale utíkal. Tohoto pak viděl až na druhé straně, asi na vozovce, jak běžel, poté jej viděl již ležet, kdy říkal [REDACTED], že tam někdo někoho srazil, načež on mu řekl, že to je ten muž, který do nich svým vozem narazil. Není schopen sdělit časový údaj, byla již tma, chladno, přičemž neví, zda byla mokrá vozovka či, že by sněžilo. Mezi jejich hovorem s daným mužem a dobou, kdy jej viděl ležet, uplynulo 5 – 10 minut, tímto si není jist. Samotnou dopravní nehodu, při níž byl muž sražen, neviděl, neboť k tomuto došlo na druhé straně vozovky ve směru z Teplic na Most. Vybavuje si, že v předmětnou dobu v jejich směru jely dva kamiony, které předjížděli, hustota provozu v protipruzích mu není známa. Obžalovaného na místě neviděl, zaznamenal jej až v nemocnici na vyšetření. Později zjistil, že vozidlo na druhé straně řídil obžalovaný, jehož neznal. Domnívá se, že v daném místě jsou jízdni pruhy odděleny pouze travnatým porostem, kdy k přejití není třeba ničeho překonávat. K dopravní nehodě, jejíž byl sám účastníkem, dále sdělil, že poškozený jel přímo proti nim v protisměru. Jak se na vozovku dostal, mu známo není. Oděv poškozeného si nevybavuje. Skutečnost, že si poškozený chtěl zakoupit pivo, je mu známa od přítomných lidí. On sám u poškozeného žádný alkohol v ruce neviděl. Jeho vstup do vozovky taktéž neviděl. Vozidlo, s nímž došlo ke srážce s poškozeným, bylo bílé barvy, zřejmě zn. Škoda Octavia. Nevybavuje si, zda na místě byly přítomny další vozy či jiné osoby. V době, kdy uslyšel náraz a ohlédl se, stál na druhé straně vozovky, kousek od tankovacích stojanů na pohonné hmoty na travním porostu v blízkosti dveří prodejny. Není schopen říci, na kterou stranu byl v předmětnou chvíli otočen, v tu dobu telefonoval. Ve chvíli, kdy byl záchrannou službou odvážen, se domnívá, že na druhé straně vozovky byly přítomny záchranné složky. Na místě byl velký zmatek, hodně světel a majáků.

Svědkyň [REDACTED] vypověděla, že je jí známo, že k předmětné dopravní nehodě došlo poblíž čerpacích stanic, které provozuje. Je jednatelkou společnosti [REDACTED]. V předmětnou dobu, kdy k dopravní nehodě došlo, nebyla na místě vůbec přítomna, nacházela se mimo území ČR, kam se navrátila ke konci měsíce února. O celé události byla informována sms zprávou, kdy je jí známo, že Policie ČR si vyžádala kamerový záznam. Nainstalované kamery na čerpacích stanicích má na starosti spol. [REDACTED], která je najata spol. BENZINA. Spol. [REDACTED] zařizuje veškerý servis a revize kamerového zařízení. Dle jejího názoru byl Policií ČR kamerový záznam vyžadován od spol. [REDACTED] a to z obou čerpacích stanic. Zařízení kamer je umístěno v kanceláři, která je uzamčená, přičemž nikdo z obsluhy není oprávněn s kamerovým systémem manipulovat. Klíče od této kanceláře má ona a druhý jednatel, [REDACTED]. V případě, že policie požadovala kamerový záznam, musela to učinit prostřednictvím spol. BENZINA či spol. [REDACTED]. Nikdo předtím do uzamčené kanceláře jít nemohl. Dále pak uvedla, že u kamerových záznamů může dojít k minimálním odchylkám v čase, to v řádu 2 až 3 minut. Veškeré používané kamery zaznamenávají pouze pohyb, který je pak zaznamenán do paměťového úložiště. V případě, že komunikací neustále projíždějí vozy, je tento pohyb neustále zaznamenáván. Kamery byly na benzinové stanice instalovány asi před 7 lety, kdy byl navolen nějaký čas, který koresponduje s pokladnou. Je si vědoma toho, že na obou čerpacích stanicích, resp. kamerách, byla časová odchylka, kterou však nemůže blíže určit. Nehody dotýkající se kamerový záznam neviděla, nebyla rovněž přítomna tomu, když byl tento zálohován pro potřeby policie. K podrobnostem dopravní nehody, o níž byla informována pouze svými zaměstnanci, již není schopna se vyjádřit, neví přesně, co jí bylo sděleno. Ke spol. [REDACTED] sdělila, že tuto zastupuje pan [REDACTED], přičemž jsou tam další tři pracovníci, kteří benzinové čerpací stanice navštěvují. Je jí pouze známo to, že záznam byl zálohován spol. [REDACTED] v doprovodu Policie ČR. Domnívá se,

že to bylo druhého dne. Jaký časový úsek záznamu byl Policií ČR vyžádán, neví. Není si vědoma toho, že by v předmětnou dobu bylo na kamerovém systému cokoli opravováno, pracovníci spol. [REDAKCE] provádějí pravidelné roční revize. Ona sama, ani druhý jednatel, nejsou schopni jakkoli do technických záznamů kamerového systému zasahovat. K množství zálohovaných dat z kamerového systému není schopna se vyjádřit, toto je závislé na četnosti zaznamenaného pohybu. Domnívá se, že kapacita zálohy záznamu je minimálně 1 týden. Na čerpací stanici směrem na Teplice jsou nainstalovány 4 kamery na prodejně, 4 kamery na výdejní místa pohonných hmot, jedna kamera na parkoviště a jedna kamera na myčku. Mělo by tam být celkem 12 kamer. Na benzinové čerpací stanici směrem na Most jsou opět kamery v prodejně, tři kamery snímající výdejní místa, jedna snímá parkoviště a ostatní zaznamenávají zbytek výdejní polohy, jakož i příjezd a odjezd z čerpací stanice. Celkem je zde rozmístěno tedy 9 kamer.

Svědék [REDAKCE] vypověděl, že neví přesně, kdy k události došlo, neboť je to již delší doba. Daného večera přijel na benzinovou čerpací stanici Chanov, kde uviděl dvě nabouraná vozidla. Poté, co přišel na benzinovou čerpací stanici, byly zde dvě osoby, které „bouraly“. Vyšel s nimi ven, načež se ozvala rána a ležel tam mrtvý člověk. Jednalo se o benzinovou čerpací stanici po pravé straně směrem na Teplice. Žádného z mužů z nabouraných vozidel neznal. Jedním z nich byl obžalovaný. Dále pak uvedl, že nejprve došlo k dopravní nehodě dvou automobilů, poté muž z jednoho nabouraného vozu vyšel ven a šel na druhou stranu. Jednalo se o silnějšího muže oděného do tmavých montérek, který byl opilý, motal se a „táhl z něho alkohol“. S tímto mužem chvíli hovořil, dotazoval se jej, proč boural a proč jel se svým vozem v protisměru. Před svým odchodem z benzinové čerpací stanice se muž od obsluhy dožadoval nějaké láhve s pitím. Obsluha stanice řešila další zákazníky, a tudíž neměla čas se tomuto muži věnovat, proto odešel na druhou stranu. Domnívá se, že daný muž chtěl po obsluze „whiskey“. Dle jeho názoru tento muž na benzinové stanici setrval po dobu 5 – 10 minut, poté přecházel silnici na druhou stranu, přičemž ho nesledoval. Na druhou stranu tento muž přes 4 jízdní pruhy nedorazil. Uslyšel ránu, poté se otočil a běžel k místu, kde stálo vozidlo, a předmětný muž ležel na zemi. Daným vozidlem byla Škoda či Superb bílé barvy, jehož řidičem byl obžalovaný, který vystoupil z vozu a přivolával „záchranku“. V době, kdy obžalovaný telefonoval pro záchrannou službu, on muži poskytoval první pomoc, načež po chvíli dorazila Policie ČR. Samotnou srážku vozidla s tímto mužem neviděl, není mu známo, kolik vozidel v tu chvíli místem projíždělo. Neví, zda vyjma vozu obžalovaného zaregistroval ještě nějaké další vozidlo. Není mu známo, kolik osob se ve vozidle obžalovaného nacházelo, rovněž si nepamatuje, zda slyšel typický zvuk brzdícího vozu. Na místě nehody setrval až do příjezdu Policie ČR. K chování obžalovaného bezprostředně po nehodě není schopen se vyjádřit. K osobě poškozeného pak sdělil, že tento mu důvod, proč se chystá přejít na druhou stranu vozovky, nesdělil. Z jeho chování sám vydedukoval, že si jde na druhou stranu zakoupit alkohol. Tohoto muže viděl jít u „totemu“, viděl ho vejít na středový pás, načež si jej už nevšiml. Neví, zda se muž rozhlížel, či zda během přecházení vozovky se zastavil. Domnívá se, že poškozený jej na benzinové stanici vůbec nevnímal, byl opilý a celý zmatený. Na místě viděl výstražnými světly blikat dvě nabouraná vozidla, je možné, že výstražně bylo rozblikáno pouze jedno z vozidel, kdy toto se týká dopravní nehody předcházející nehodě, při níž došlo ke sražení onoho muže vozidlem. Po srážce s chodcem bylo výstražně rozblikáno vozidlo Škoda, další vozidlo zde nestálo. Nebyly tam přítomny žádné další osoby, vyjma jeho a osoby obžalovaného. Nikdo další na místě ani nezastavil. Dále pak uvedl, že je zaměstnán na benzinové čerpací stanici ve směru na Teplice. Není mu známo, kolik kamer je na této stanici nainstalováno, ani kdo z těchto zajišťoval záznam. V předmětnou dobu v zaměstnání vůbec nebyl, jel pouze náhodně okolo.

Svědčyně [REDAKCE] vypověděla, že v době nehody měla, coby obsluha benzinové čerpací stanice Chanov, noční směnu. K samotné nehodě pak uvedla, že v té době byla uvnitř na prodejně a obsluhovala zákazníka. Kdy přesně ke skutku mělo dojít, neví. Dále pak uvedla, že na

prodejnu přišel opilý muž a dožadoval se vydání piva, což odmítla. Daný muž se choval dost zmateně, pobíhal sem a tam a bylo z něho cítit požití alkoholických nápojů, což bylo znát i na jeho řeči a chůzi, která se vyznačovala nekoordinovanými pohyby. Tento muž nevěděl, co má dělat, pořád se dožadoval vydání piva, říkal, že naboural na silnici a nevěděl, co dál, přičemž žádných podrobností neuvedl. Neustále opakoval „Dejte mi pivo, dejte mi pivo“. K jeho oděvu uvedla, že byl oděn do nějakých montérek, čímž si však není jistá. Poté prodejnu benzinové čerpací stanice opustil. Od dalších zákazníků se pak dozvěděla o dopravní nehodě, ke které došlo v protisměru. Předmětného muže nezná, dle jejího názoru, mohl na čerpací stanici setrvat asi 3 minuty. O zmiňované dopravní nehodě jí není nic známo. Asi po uplynutí deseti minut vyšla z prodejny ven, kdy uviděla jedno vozidlo, kolem něhož byl seskupen hlouček lidí, kteří zastavovali všechny ostatní automobily, v důsledku čeho, že přibrzdžoval dopravní provoz. Zda byl na místě přítomen někdo oděný do reflexní vesty, jí známo není, neboť byla tma. Rovněž jí není známo, že by předmětný muž ještě s někým dalším na čerpací stanici hovořil. Domnívá se, že ještě téhož večera byla oslovena Policií ČR s tím, zda je schopna pořídit kamerový záznam. Na toto sdělila, že je nutno oslovit majitele, který je na dovolené, neboť kancelář byla zamčena. Z tohoto důvodu nebyl daného dne kamerový záznam poskytnut a byl policii předán až následovně. Ke kamerám pak sdělila, že jedna je umístěna přímo nad pokladnou, čtyři jsou umístěny v místnosti a další jsou umístěny venku. Nikdo z personálu nemá k těmto přístup.

Svěděk [REDACTED] vypověděl, že pracuje jako [REDACTED], kdy má na starosti servis a opravy služebních vozů. K vozidlu, jež řídil před dopravní nehodou obžalovaný, uvedl, že toto bylo „sepisováno“ před 22. lednem 2013, kdy byla provedena technická prohlídka. Podrobnosti si již nevybavuje, ale je mu známo, že byla objednávána výměna brzdových destiček, to na základě upozornění státní technické kontroly. Dále pak uvedl, že výměnu pneumatik a jejich kontrolu zajišťuje společně s garážmistrem, který kontroluje jejich stav a upozorňuje na nutnost výměny. Dezén pneumatik měřil garážmistr. Opravy vozidel provádí spol. OKIM Ústí nad Labem, která zjistí-li závadu na vozidle, vyjma závad nahlášených, opravují tyto automaticky, to však do určité cenové výše, nad hranici 5.000,- Kč jsou pak závady odstraňovány po dohodě. V době opravy brzdových destiček na vozidle, nebyl na nutnost dalších oprav nijak dotazován. O jakémkoliv poškození vozidla před předmětnou nehodou mu není nic známo. Žádná poškození neshledal a nikým mu takováto nebyla hlášena. Řidiči vozidel mají povinnost jakékoliv zjištěné poškození hlásit. Dále pak uvedl, že pracovníci, kteří mají svěřená služební vozidla, mají o tomto sepsanou dohodu, kdy tato užívají i pro soukromé účely, přičemž pokud dané vozidlo řídí ještě někdo další, je to jejich záležitost. Obsah dohod o užívání vozu mu není znám, neví přesně, jak je tato věc formulována.

Svěděk [REDACTED] vypověděl, že do dne 31.4.2013 pracoval jako [REDACTED], coby garážmistr. Z pozice své funkce měl na starost čištění a mytí vozů, kontrolu stavu tachometrů, provozních kapalin a dvakrát v roce výměnu pneumatik, to na discích sada za sadu. Vozový park obsahoval dva typy vozidel, a to referentské, u nichž se řidiči střídali a přidělené, které měl daný jednotlivec k osobnímu užívání. U vozů referentských prováděl kontrolu stavu sám, a to při pravidelné údržbě, u vozidel přidělených mu uživatelem bylo vždy nahlášeno, co je na vozidle třeba udělat, to včetně kontroly pneumatik, provozních kapalin a servisu. Předmětné vozidlo měl k užívání přiděleno obžalovaný, kdy na počátku zimního období bylo vozidlo opatřeno zimními pneumatikami, které splňovaly zákonem stanovené limity. S ohledem na skutečnost, že dané vozidlo několik dní před dopravní nehodou prošlo technickou prohlídkou, nebyla již další kontrola na vozidle prováděna, vyjma bezodkladné výměny brzdových destiček, to na základě právě doporučení z technické prohlídky, což bylo neprodleně provedeno. Jiný nedostatek na vozidle zjištěn nebyl. Na jakýkoliv nedostatek či závadu na pneumatikách nebyl nikým upozorňován. Jeho povinností byla pouze aktuální výměna pneumatik, o čemž neexistuje žádná předepsaná evidence. Dále pak uvedl, že po předmětné

dopravní nehodě byly pneumatiky z daného vozu vyměněny za nové zimní, přičemž ty původní jsou stále k dispozici na krajském úřadě.

Svěděk [REDACTED] vypověděl, že pracuje [REDACTED]. Dne 16.1.2013 bylo přistaveno předmětné vozidlo na výměnu brzdových destiček po technické kontrole. S ohledem na provedenou technickou kontrolu se jiná, nežli požadovaná, kontrola neprováděla a byla provedena pouze výměna brzdových destiček všech kol. Nutnost výměny brzdových kotoučů shledána nebyla, neboť tyto nebyly opotřebeny pod stanovenou normu. V případě, že by tomu tak bylo, byly by i tyto automaticky vyměněny, to na základě dohody s Krajským úřadem v Ústí nad Labem. Následně pak uvedl, že u přistaveného předmětného vozidla po dopravní nehodě k opravě nebyly brzdové kotouče opotřebeny pod stanovenou mez určenou výrobcem a tak i po opravě zůstaly na vozidle namontovány a nebyla nutná jejich výměna.

Svědčyně [REDACTED] vypověděla, že předmětnou dopravní nehodu sledovala z benzinové čerpací stanice stojící ve směru z Mostu na Teplice, kdy postávala u této venku. Domnívá se, že k události došlo 5. února kolem 19:00 hod., bylo to již večer, byla tma, jaké bylo počasí, si nevybavuje. Rychlost vozu obžalovaného odhaduje na 80 – 90 km/h, přičemž viděla i poškozeného, který přecházel vozovku ve vzdálenosti od ní asi 4 – 5 metrů. Tento přecházel čtyřpruhovou vozovku, kde jízdní pruhy nejsou odděleny svodidly, mezi těmito je betonová zeď. Tohoto muže zaregistrovala již v době, kdy tento jel z Teplíc ve směru na Most rychle v protisměru, neměl zapnutá světla a nevnímal cestu, naboural do jiného vozu. Poté chvíli ve vozidle seděl, načež z vozu celý „rozklepaný“ vystoupil a šel na benzinovou čerpací stanici, načež z této odešel a přecházel silnici na druhou stranu. S tímto mužem nehovořila, vůbec nemluvil, pouze něco „mumlal“. Předmětný muž došel na dělicí travnatý pás, kde se zastavil, neboť jelo více aut a bylo vidět více světel, nic nevnímal a poté pokračoval v cestě. Jevil známky ovlivnění alkoholem, motal se a měl „divný“ postoj, měl hlavu dole a poté přecházel další dva jízdní pruhy, kdy nesledoval jedoucí vozy, nevnímal nic. Upozornit jej na nebezpečí s ohledem na vzdálenost již nemohla. Dále pak uvedla, že jeho srážku s vozem viděla. Není si jista, zda v jízdních pruzích, v jejichž směru jel obžalovaný, jela další vozidla. Neviděla, že by před srážkou byla jiná vozidla nucena v důsledku přecházení muže vozovky, brzdit. K samotné srážce pak došlo tak, že muž přecházel silnici, nevnímal své okolí ani jedoucí vozidla, kdy příjíždějící vozidlo do něho narazilo, v důsledku čehož byl odmrštěn a spadl na zem. Někdo z vozu pak vystoupil a chtěl mu pomoci, z vozu vystoupily dvě osoby. Obžalovaného nepoznala. Po srážce volala na Policii ČR a záchrannou službu. K předmětnému muži pak ještě někdo další přecházel a poskytoval tomuto první pomoc. Dále věc nesledovala, neboť již viděla, že muž zemřel. K osobě poškozeného pak dále uvedla, že tento šel nahnutý dopředu, nakřivo, přepadával na stranu, nešel přímo rovně, ale šikmo, měl hlavu dole a nesledoval své okolí. Nedokáže říci, kolik času uplynulo od první srážky vozidel do doby, kdy poškozený přecházel vozovku. Co se dělo v tomto časovém úseku, jí známo není. S jistotou může říci, že poškozený setrval chvíli v budově benzinové čerpací stanice a poté z ní vyšel. Domnívá se, že vozidlem, s nímž došlo ke srážce s chodcem, byla zlatá Škoda Octavia, barvou si však není jistá. Po projednávání dopravní nehodě na benzinové čerpací stanici setrvala ještě 15 – 20 minut, načež pro ni přišel její přítel [REDACTED] a společně odešli domů.

Svědčyně [REDACTED] vypověděla, že je sestrou poškozeného [REDACTED]. O události se dozvěděla od Policie ČR, kam byla následně předvolána. K samotnému incidentu pak uvedla, že tomuto osobně přítomna nebyla. S poškozeným hovořila den před událostí, není jí znám důvod, proč se poškozený v daných místech nacházel, jakož ani to, že by den před předmětnou událostí požíval alkoholických nápojů. K osobě poškozeného pak sdělila, že jej nikdy neviděla řídit opilého, alkohol požíval pouze při oslavách, jinak nikoliv. O skutečnosti, že by si poškozený chtěl „sáhnout na život“ jí není nic známo. Poškozený měl vyřizenu práci v Rakousku,

kam měl během několika dnů odjet. Ke zdravotnímu stavu poškozeného uvedla, že byl po operaci zad, jinak byl, dle jejího názoru, zdravý. Neví o tom, že by byl jakkoliv nemocen. Je jí známo, že poškozený před předmětnou událostí způsobil ještě další dopravní nehodu, a to pod vlivem alkoholu. Tuto skutečnost si nedokáže nikterak vysvětlit. V důsledku úmrtí poškozeného dochází na psychiatrii, kde jí jsou podávány uklidňující léky, rovněž její matka je v péči lékařů. K osobě obžalovaného uvedla, že tohoto nikdy neviděla, nikdy se s ní ani s jejími rodiči žádným způsobem nespojil, nezajímal se o to, jak se jim daří. Dále pak uvedla, že na svém nároku na náhradu škody trvá.

Svěděk [REDAKCE] vypověděl, že daného dne byl přítomen ve vozidle obžalovaného, coby spolujezdec. Domnívá se, že obžalovaný se během jízdy řádně věnoval řízení a dodržoval povolenou rychlost, která, dle jeho názoru, činila 80 – 90 km/h. K samotné události pak uvedl, že k této došlo za tmy, kdy poškozený se objevil zcela náhle, kdy ke střetu jejich vozu s poškozeným nešlo, dle jeho názoru, nikterak zabránit. K osobě obžalovaného pak uvedl, že tento na něho působil naprosto „normálním“ dojmem, zná jej dlouhou dobu. K samotné cestě ve voze před incidentem sdělil, že obžalovaný se věnoval řízení, za jízdy netelefonoval, nekouřil, ani nejedl. Jakékoliv technické závady na vozidle si během jízdy nevšiml. K dopravní nehodě došlo na čtyřproudové rychlostní silnici v úseku, kde proti sobě stojí dvě benzinové čerpací stanice. Společně s obžalovaným jeli s vozem od Bíliny směrem do Mostu, přičemž zleva se náhle objevil člověk. Není schopen říci, zda jejich vozidlo bylo těsně před nehodou předjížděno jinými vozy, tohoto si nevšiml. Bezprostředně před střetem nezaznamenal před jejich vozem výstražná ani brzdová světla jiných vozů. Po střetu obžalovaný okamžitě vozidlo zastavil, načež on sám si vzal reflexní vestu a začal brzdit provoz, to z důvodu zabránění srážky dalších vozů. Domnívá se, že obžalovaný začal telefonovat, zřejmě pro přivolání záchranných složek. K oděvu poškozeného pak uvedl, že tento byl, dle jeho názoru, oblečen do nějakých tmavších svršků. V obou protisměrných pruzích žádných zvláštností ani jakýchkoliv výstražných světel nezaznamenal. Dále pak uvedl, že v důsledku dopravní nehody neutrpěl žádnou škodu, lékaře vyhledal z důvodu kontroly očí, neboť se na místě roztránilo sklo. Dle jeho názoru obžalovaný v důsledku dopravní nehody utrpěl náraz hlavou. K celé události došlo ve tmě, na ne příliš dobře osvětleném místě. Není schopen říci, zda těsně před střetem s obžalovaným vedli nějaký hovor. Zda se obžalovaný zajímal o zdravotní stav poškozeného, neví, předkládá, že ano. Nevěnoval tomuto pozornost, neboť se snažil vžadu za vozem upozorňovat ostatní vozidla. Je přesvědčen, že obžalovaný se v té době věnoval zraněnému. Dále pak uvedl, že do příjezdu Policie ČR s jejich vozidlem nikdo nemanipuloval. K poloze poškozeného po dopravní nehodě se vyjádřit nedokáže, neboť mu není známo, v jaké pozici se tento po srážce s vozem nacházel.

Soud měl k dispozici dále listinné důkazy, které byly přečteny.

Protokolem o předání a převzetí vozidla je doloženo předání havarovaného a Policií ČR zajištěného vozidla tov.zn. Škoda Octavia, stříbrné barvy r.z. [REDAKCE] kdy přebírajícím je společnost Automotoslužby [REDAKCE], přičemž toto bylo dodáno z místa zajištění, a to silnice 1/13 u čerpací stanice Benzina, kdy poškození bylo shledáno na levé přední straně, levém rohu čelního skla a levé mlhovce.

Z protokolu o výdeji vozidla datovaného ke dni 13.2.2013 je patrné vydání předmětného vozu, a to zaměstnanci [REDAKCE]

Záznamem o vrácení věci je dokladováno vrácení navigace zn. Garmin, dvou svazků klíčů, dálkového ovladače, dvou kusů nabíječek, dvou bund zn. Adidas a zn. Bene a dále čtyř láhví vína zn. Chardonnay, kteréžto byly dne 6.2.2013 předány [REDAKCE]

Veškeré zajištěné věci poškozeného [REDAKCE] byly dne 5.2.2013 zadokumentovány do seznamu zajištěných věcí z dopravní nehody, jakož i fotograficky, kdy veškeré tyto, vyjma občanského a řidičského průkazu poškozeného, které byly odeslány Magistrátu města Mostu, byly dne 7.2.2013 předány sestře poškozeného, [REDAKCE]

Z daňového dokladu společnosti OKIM spol. s r.o. Libochovice vyplývá, že předmětné vozidlo užívané obžalovaným bylo dne 16.1.2013, coby zakázka, převzato k výměně brzdových destiček.

Z jednotlivých ve spise obsažených vyčíslení škody je patrné, že Ústecký kraj se s nárokem na náhradu škody nepřipojil, a dále že Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR se k trestnímu řízení připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 1.531,-Kč.

Z lékařské zprávy vyhotovené k osobě poškozeného [REDAKCE] bylo zjištěno, že mnohočetná poranění poškozeného zjištěná pitvou, vedla bezprostředně ke smrti. Úrazový nález odpovídá sražení chodce.

Protokolem o ohledání místa činu s plánkem, jakož i protokolem o nehodě v silničním provozu s plánkem a fotodokumentací je zaznamenáno místo dopravní nehody, to včetně popisu jednotlivých účastníků, na místě zajištěných stop, polohy vozu s jeho poškozením i chodce s jeho viditelnými poraněními.

Protokolem o zápisu vyšetřovacího pokusu s fotodokumentací je dokladována modelová situace předmětné dopravní nehody za obdobných podmínek, to včetně tmavého oděvu chodce, kdy zjištěné skutečnosti odrazily se v závěrech učiněných znalcem z oboru dopravy.

Veškerá utrpěná poranění poškozeného včetně poškození jeho oděvu, byla zadokumentována v podobě 22 fotografií obsažených ve spisovém materiálu.

Z protokolu o ohledání motorového vozidla vyplývají jednotlivé zjištěné technické parametry dotýkající se zejména pneumatik a brzd vozu, přičemž v rámci zjišťovaného nebyla zjištěna žádná technická vada, jež by se podílela na průběhu dopravní nehody.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství vyplývá, že poškozený [REDAKCE] utrpěl tržnězhmožděnou ránu pravé temenní krajiny, menší tržnězhmožděné rány přechodu levé spánkové a temenní krajiny, krevní výrony v měkkých lebních pokrývkách pravé spánkové krajiny a spánkového svalu v obou krajínách temenních, zlomeniny klenby lební, příčnou zlomeninu lební spodiny, pohmoždění mozku, trhlinu mozkového kmene, krev v obou mozkových komorách, oděrky kůže nad pravou klíční kostí a na rameni, otiskové krevní výronky v kůži pravého lokte, oděrky kůže a krevní výrony v podkoží pravé ruky, oděrky kůže levé ruky, krevní výron v podkoží zevní strany dolní části pravého bérce, porušení svalu, krevní výron v podkoží zevní strany kolene, krevní výrony v podkoží nohy, tržnězhmožděné rány pravé zákolenní jamky, kde ulpěla část stříbrného laku, s trhlinou lýtkových svalů, tečkovité krevní výronky v přechodu bederní a pravé hýžděové krajiny, krevní výron v podkoží a oděrky kůže levého kolene, tržnězhmožděné rány přechodu zevní a zadní plochy levého bérce, trhliny podkoží v okolí ran, oděrku kůže bérce, oboustranné zlomeniny žeber, trhliny pohrudnice, zlomeninu hrudní kosti, zlomeninu 3. hrudního obratle, pohmoždění míchy, trhlinu pravé plíce, pohmoždění plic, trhlinu osrdečníku, trhliny a pohmoždění srdce, trhliny venčitých tepen srdce, krev v dutině hrudní, zlomeninu levého horního rohu štítné chrupavky, trhlinu sleziny a akutní rozedmu plic, kdy tato závažná poranění vylučovala přežití úrazu. Smrt nastala těsně po vzniku těchto poranění. Poté, co poškozený uvedená poranění utrpěl, nebylo možno jakoukoliv pomocí smrti zabránit, přičemž chorobné změny se ve smrtelném následku

úrazu nijak neprojeví. Poranění poškozeného byla způsobena tupým násilím, které větší silou účinkovalo z pravé strany, a to na pravou dolní končetinu, trup a hlavu. Prvotní násilí směřovalo z boku na pravou dolní končetinu, následovalo zhroucení pravou stranou těla na kapotu vozu a do čelního skla, poté pád na vozovku. Poranění vznikla téměř současně během krátkého okamžiku nehodového děje. Závažná poranění hlavy a hrudníku byla způsobena pádem na vozidlo. Kromě poranění způsobených při dopravní nehodě byl zjištěn pouze starší krevní výron v podkoží levé prsní krajiny, který s nehodou nijak nesouvisel, byl o 3-5 dní starší. Oděv poškozeného byl poškozen četnými trhlinami, byl zašpiněn od krve. Poškození odpovídá nehodovému ději dopravní nehody. Pohyb poškozeného před střetem z poranění určit nelze, je možno dovodit pouze nehodový děj. Příčinou smrti poškozeného byl úhrn poranění životně důležitých orgánů. Poškozený byl v době dopravní nehody ovlivněn alkoholem v úrovni, která vylučovala bezpečnou účast v silničním provozu, to včetně role chodce.

Servisním listem společnosti [redacted] spol. s.r.o., jakož i záznamem o kopírování dat z kamerového systému je doložena; jednak existence požadavku Policie ČR na stažení kamerového záznamu na předmětné čerpací stanici, to včetně data a časového úseku, jednak skutečnost, že stahování požadovaného provedl [redacted] a jednak, že pořízený kamerový záznam byl dne 8.2.2013 převzat [redacted]. Úhrada za požadovaný kamerový záznam, resp. jeho stažení, bylo společností [redacted] spol. s.r.o. Policii ČR fakturováno daňovým dokladem č. 2130190, kdy částka k úhradě byla stanovena na 1.414,37 Kč.

Požadavek Policie ČR na zajištění kamerového záznamu z kamerového systému umístěného na budově benzínové čerpací stanice Benzina u silnice č. 1/13 u obce Most ze dne 5.2.2013 v čase od 19.15 do 19.45 hod., je doložen Žádostí o zajištění údajů z kamerového systému datovanou ke dni 8.2.2013, z níž jsou patrné jednotlivé kamery, z nichž má být záznam pořízen, přičemž adresátem této je společnost [redacted] spol. s.r.o.

Ze zprávy společnosti [redacted] spol. s.r.o. vyplývá, že při realizaci spočívající ve stažení požadovaného kamerového záznamu došlo k drobné odchylce mezi požadovaným a skutečně staženým záznamem, příčina tohoto je spatřována v ústní dohodě mezi zástupcem objednatele a technikem společnosti, kdy došlo k upřesnění časového rozsahu, což je v praxi běžné. Ze zprávy dále vyplynulo, že předmětný technik již není zaměstnancem dané společnosti, proto nelze poskytnout podrobnějších informací.

Z listin Generální inspekce bezpečnostních sborů bylo zjištěno, že dne 9.11.2015 učinil obžalovaný podání na policistu [redacted], to pro podezření na manipulaci s kamerovým záznamem dotýkajícím se předmětné dopravní nehody. Dané podání obžalovaného bylo Generální inspekcí bezpečnostních sborů prošetřeno, přičemž nebylo zjištěno, že by se policista [redacted] či jiní policisté při šetření předmětné dopravní nehody dopustili jakéhokoliv protiprávního jednání. S přezkumem postupu policejního orgánu byl obžalovaný odkázán na příslušného státního zástupce.

Ze zprávy Městského úřadu v Litvínově je patrné, že proti obžalovanému nebylo dosud zahájeno ani vedeno přestupkové řízení. Jeden záznam v podobě skutku datovaném ke dni 7.2.2011, v němž byl spatřován přestupek proti občanskému soužití, byl dne 18.5.2011 odložen.

Z opisu rejstříku trestů vyplývá, že obžalovaný nebyl v minulosti soudně trestán.

Záznamem kamerového systému z benzínové čerpací stanice je zaznamenán jednak pohyb a komunikace poškozeného na prodejně čerpací stanice, jakož i následně přednehodový

děj, kdy je v předmětnou dobu zaznamenán silniční provoz na místě samém, tedy v dosahu kamer, jeho četnost a reakce řidičů, jakož i poblíž stojících osob na vzniklou dopravní situaci.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i ve vzájemné souvislosti, přičemž dospěl k závěru, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem, a to z následujících důvodů; provedeným dokazováním bylo zjištěno, že dne 5.2.2013 kolem 19:38 hod. v katastru obce Most v pravém jízdním pruhu pozemní komunikace č. 1/13 v prostoru mezi čerpacími stanicemi Benzina došlo k dopravní nehodě spočívající ve střetu chodce s jedoucím osobním automobilem, jejímiž přímými účastníky byli; jednak obžalovaný [REDAKCE], coby řidič předmětného osobního automobilu, jednak poškozený [REDAKCE], jakožto chodec přecházející čtyřproudovou rychlostní komunikaci, přičemž této byl rovněž přítomen [REDAKCE], coby spolujezdec obžalovaného. Dalších osob, jež by byly předmětné dopravní nehody bezprostředně účastny, zjištěno nebylo, to vyjma několika různě stojících a přihlížejících osob. V řízení před soudem bylo provedeno velmi obsáhlé dokazování, a to jak v podobě výslechů jednotlivých svědků, tak i nashromážděnými listinnými důkazy, to včetně ve věci vyhotovenými znaleckými posudky či výslechy znalců.

Obžalovaný, který sám svoji účast na dopravní nehodě nikterak nepopřel, mj. sdělil, že jím užívané vozidlo bylo v řádném technickém stavu, bez jakékoliv závady, v danou chvíli se řádně věnoval řízení vozu, během tohoto nejedl, netelefonoval ani nepil, jel přiměřenou a v daném úseku povolenou rychlostí a před jízdou nepožil alkoholických nápojů ani jiných návykových látek. Dále pak mj. sdělil, že těsně před střetem byl předjížděn vozem větších rozměrů, kdy v odrazu jeho zadních světel zahlédl nohy člověka, které za tímto vozem „vyběhly“, načež se snažil strhnout své vozidlo tak, aby se srážce s tímto chodem vyhnul. Celou tuto událost pak označil za záležitost jedné vteřiny, načež tuto sám oznámil záchranným složkám a na místě zajímal se o stav poškozeného. Veškeré obžalovaným uvedené skutečnosti, vyjma v danou chvíli jím sděleného předjíždění jeho vozu vozidlem větších rozměrů, což nikterak prokázáno nebylo, lze označit za tvrzení pravdivá, kterážto byla následně potvrzena, ať už shora podrobně citovanými výslechy svědků, zejména [REDAKCE] který vyloučil to, že by se obžalovaný řádně nevěnoval řízení vozu, kdy zároveň uvedl, že ostatních jedoucích či předjíždějících vozidel si nevšímal, jakož i uvedenými listinnými důkazy, to včetně závěrů znalce z oboru dopravy.

Námítky obžalovaného spočívající v tom, že zajištěný kamerový záznam není záznamem, jenž zachycuje předmětnou dopravní nehodu, jakož i okolnosti s ní spojené a jí bezprostředně předcházející, lze dle názoru soudu označit za nikterak podložené, neboť jak vyplynulo z provedeného dokazování, je zajištěný kamerový záznam právě tím záznamem, jenž předmětnou událost zachycuje a dokládá ji. Tato skutečnost byla prokázána nejen výpovědí svědka [REDAKCE], který coby policista kamerový záznam shlédl, přičemž uvedl, že žádný jiný, události a době odpovídající záznam, nebyl na kamerách nalezen, kdy tento, jako takový, byl oprávněným [REDAKCE] pracovníkem společnosti [REDAKCE] stažen a předán Policii ČR, to na podkladě řádné žádosti. Skutečnost, že by s pořízeným kamerovým záznamem bylo jakkoliv manipulováno před jeho samotným stažením, byla technicky vyloučena samotným [REDAKCE], načež následně tatáž skutečnost, avšak již po předání Policii ČR, byla absolutně vyloučena [REDAKCE], který zároveň podrobně popsal způsob, kterým byl předmětný záznam dohledán, určen jeho rozsah a následně stažen a jemu předán. Samotný kamerový záznam je pak dle názoru soudu v dané věci nutno považovat za důkaz zcela stěžejní. Nelze rovněž odhlédnout od skutečnosti, že bezchybný postup policisty [REDAKCE] v dané věci, byl rovněž shledán Generální inspekcí bezpečnostních sborů, kteroužto byl postup jmenovaného policisty přezkoumán, to na podkladě oznámení obžalovaného, kdy byl učiněn závěr, že [REDAKCE] ani žádný jiný příslušník Policie ČR se svým jednáním v souvislosti s šetřením dané dopravní nehody, nedopustili jakéhokoliv protiprávního jednání. Znalcem z oboru dopravy bylo pak mj. taktéž

sděleno, že situace na kamerovém záznamu, jakož i pohyb chodce, s danou situací koresponduje, dle znalce kamerový záznam koresponduje s nehodou, jakož i s pohybem chodce a s řešením tohoto nehodového děje, přičemž neshledal, že by tyto neodpovídaly jeho řešení.

Oproti skutečnostem výše uvedeným, bylo provedeným dokazováním zjištěno, že poškozený [REDAKCE], byl bezprostředně před dopravní nehodou ovlivněn alkoholem, v důsledku zřejmě čehož byl i účastníkem předcházející dopravní nehody, kdy své vozidlo řídil na čtyřproudé vozovce v protisměru, přičemž došlo ke srážce s protijedoucím vozidlem, jehož posádku tvořili svědci; [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří shodně vypověděli, že poškozený jevil známky ovlivnění alkoholem, což bylo patrné z jeho dechu, mluvy i chůze. Ovlivnění poškozeného alkoholem bylo rovněž potvrzeno i dalšími výpověďmi svědků, a to; [REDAKCE] (obsluhou benzinové čerpací stanice), která mj. vypověděla, že v předmětné době na prodejnu přišel opilý muž a dožadoval se vydání piva, choval se dost zmateně, pobíhal sem a tam a bylo z něho cítit požití alkoholických nápojů, což bylo znát i na jeho řeči a chůzi, která se vyznačovala nekoordinovanými pohyby, přičemž tento nevěděl, co má dělat, požádal se dožadovat vydání piva, říkal, že naboural na silnici a nevěděl, co dál, neustále opakoval „Dejte mi pivo, dejte mi pivo“, dále pak [REDAKCE], která mj. vypověděla, že poškozený přecházel čtyřproudovou vozovku, přičemž vůbec nemluvil, pouze něco „mumlal“, nic nevnímal a jevil známky ovlivnění alkoholem, motal se a měl „divný“ postoj, měl hlavu dole, nesledoval a nevnímal své okolí ani jedoucí vozidla a taktéž [REDAKCE] jenž mj. vypověděl, že poškozený byl opilý, motal se a „táhl z něho alkohol“, přičemž před svým odchodem z benzinové čerpací stanice se u obsluhy dožadoval nějaké láhve s pitím. Skutečnost, že poškozený byl alkoholem ovlivněn, je pak rovněž doložena znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, z jehož závěrů bylo mj. zjištěno, že poškozený byl v době dopravní nehody ovlivněn alkoholem v úrovni, která vylučovala bezpečnou účast v silničním provozu, to včetně role chodce, jakož i výpovědí znalec Ing. Josefa Holoubka, jenž mj. vypověděl, že pozitivní nálezy na ethanol u poškozeného byly prokázány dvěma nezávislými metodami, jimiž bylo zjištěno, že koncentrace ethanolu v krvi poškozeného v době smrti dosahovala koncentrace 1,59 g ethanolu/kg a 2,65 g/etanolu/kg v moči, tudíž poškozený byl v době smrti ovlivněn ethanolem.

Za skutečnost nikoliv bezvýznamnou soud rovněž považuje to, že poškozený byl v době střetu a v předmětnou dobu, oděn do tmavého oděvu bez reflexních prvků, což je doloženo především pořízenou fotodokumentací.

Za zcela zásadní je pak nutno označit závěry znalce z oboru dopravy spočívající zejména v tom, že vozidlo řízené obžalovaným, bylo před dopravní nehodou v dobrém technickém stavu. K průběhu nehodového děje bylo sděleno, že řidič nejprve brzdil a poté začal zrychlovat na rychlost střetovou, kdy v době střetu se pohyboval rychlostí 73 – 81 km/h. Vozidlo zrychloval na rychlost střetovou, to asi o 3 nebo 4 km/h, nebylo to nijaké výrazné zrychlování. Předmětná rychlost je rychlostí přiměřenou pro daný úsek a daným podmínkám. Řidič vozu se v daném místě pohyboval rychlostí, která byla nižší, než je rychlost přiměřená. Chodec mohl nehodovému ději jednoznačně zabránit tím, že by se nepohyboval po čtyřproudé komunikaci mimo obec, a to ještě zjevně chaoticky. Řidič vozidla nehodovému ději zabránit nemohl, jednoznačně mohl nehodovému ději předejít, event. snížit následky. Výhled pro řidiče předmětného vozu byl „otevřen“ zhruba 1,4 sekundy před střetem. Standardní doba reakce je 0,8 – 1 sekunda, v noční době minimálně o 10 % delší. Lze tudíž konstatovat, že řidič neměl dostačující časový prostor na to, aby chodce viděl. Obžalovaný neměl šanci reagovat na chodce při rychlosti, kterou se jeho vůz pohyboval. Musel by se s vozidlem pohybovat rychlostí výrazně nižší, a to asi 30 km/h, aby stačil na chodce reagovat. V době 1,4 sekundy při rychlosti 71 km/h je možno provést jenom nějaký úhybný manévr, není tam časový prostor pro nic jiného, jistě ne zastavení vozu před místem střetu. Chodec v době střetu šel velmi rychlou chůzí zleva doprava na předmětné vozidlo.

K předloženým fotografiím dále uvedl, že vozidlo na obrázku č. 24, 25 a 26 se zapnutými varovnými světly, je prvním vozidlem na fotografii č. 28 bez zapnutých varovných světel, která byla již zřejmě vypnuta, neboť na fotografii č. 29 tato rovněž nejsou zapnuta a vozidlo již ani nebrzdí. Předmětné vozidlo je tímtež vozem, který na fotografii č. 26 má zapnuta varovná světla. Obžalovaný jedoucí v pravém pruhu nemohl vidět brzdová světla řidiče v levém pruhu, které brzdilo, takže viděl jen vozidlo před sebou, které už nebrzdilo. Na fotografii č. 30 už levé vozidlo, které brzdilo, chodce zjevně vidělo, neboť na něho svítilo, v tu chvíli už obžalovaný ve svém voze jedoucím v pravém pruhu nebrzdil, proto chodce už vidět mohl. Vozidla byla vedle sebe, kdy chodec byl někde na středové čáře, prováděl pohyb směrem k benzinové čerpací stanici, šel doprava, přičemž není známo, co chodec dělal, jeho pohyb je, dle záznamu, chaotický. Obžalovaný, jedoucí ve svém voze, které nebrzdilo, vedle vozidla brzdícího, které mělo ve svém směru chodce, teoreticky chodce vidět mohl, přičemž, kde chodec byl přesně a co dělal, není schopen posoudit, neboť pohyb chodce je chaotický.

Obžalobou státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Chomutově bylo obžalovanému kladeno za vinu spáchání přečinu usmrcení z nedbalosti dle § 143 odst. 1 tr.zákoníku, jehož měl se obžalovaný dopustit jednáním podrobně popsáním ve výrokové části obžaloby, kteréžto mělo zejména spočívat v tom, že coby řidič motorového vozidla nepřizpůsobil své chování situaci v silničním provozu a rychlost jízdy okolnostem, jež bylo možno předvídat, neboť neměl reagovat na chování řidičů ostatních vozidel, kteří upozorňovali na nebezpečí ve vozovce brzděním a varovnými světly, v důsledku čehož neměl stihnout včas reagovat na chodce. S tímto názorem státní zástupkyně se dle názoru soudu nelze ztotožnit, neboť z pořízených fotografií, jakož i z pořízeného kamerového záznamu je patrné, že obžalovaný s jím užívaným vozem přijížděl k místu střetu, přičemž vozidlo jedoucí před ním brzdilo a mělo zapnuta výstražná světla, kdy v téže dobu v levém jízdním pruhu na úrovni vozu obžalovaného, přijíždělo další vozidlo, které stejně jako obžalovaný, reagovalo na před nimi jedoucí vozidlo brzděním. V popředí jedoucí vozidlo v jízdním pruhu obžalovaného pak přestalo brzdit a výstražně svítit, načež vozidlo obžalovaného i vozidlo souběžně jedoucí v levém jízdním pruhu stále, to i přes tuto skutečnost, brzdila. Posléze obžalovaný se svým vozem brzdit přestal, neboť již zcela zjevně neměl nač reagovat, neboť vozidlo jedoucí před ním brzdit přestalo, přičemž vozidlo souběžně s jeho vozem jedoucí v levém pruhu brzdilo stále, toto však obžalovaný ze své pozice nemohl zpozorovat, neboť vozidla se pohybovala v téže úrovni, kdy tato skutečnost, tedy to, že obžalovaný nemohl vidět brzdová světla vozidla jedoucího ve vedlejší jízdním pruhu souběžně s ním, byla vyslovena a potvrzena znalcem z oboru dopravy. Řidič souběžně jedoucího vozidla v levém jízdním pruhu měl zjevně možnost vidět poškozeného, který se k místu střetu přibližoval právě z jeho jízdního pruhu. Tyto skutečnosti jsou, coby zcela stěžejní, zaznamenány na fotografiích, jakož i na kamerovém záznamu. Soud vycházející z této skutečnosti, jakož i ze všech provedených důkazů, dospěl k závěru, že obžalovaný ██████████ nikterak nepochybil, neboť dle názoru soudu, reagoval na nastalou situaci v silničním provozu zcela adekvátně, a to právě tím, že brzdil svým vozidlem ve chvíli, kdy vozidlo jedoucí bezprostředně před ním taktéž brzdilo, načež svým vozidlem přestal brzdit ve chvíli, kdy zmiňované vozidlo jedoucí před ním taktéž brzdit přestalo a následně počal se svým vozem zrychlovat tak, jak se o tomto vyjádřil znalec z oboru dopravy, přičemž se svým chováním nedopustil v obžalobě uvedeného ani žádného jiného protiprávního jednání. Dle názoru soudu obžalovaný nemohl chodce na takovémto typu komunikace a v daných místech očekávat, neboť jedná se o úsek čtyřproudé rychlostní silnice, jejíž bezprostřední okolí není v místě lemováno jakýmkoliv obytnými domy, kde by bylo možno jakýkoliv pěší pohyb osob očekávat s tím, že po obou stranách vozovky nachází se pouze předmětné benzinové čerpací stanice, které však dle názoru soudu mají sloužit k potřebám výhradně jedoucích řidičů a nikoliv pohybujícím se chodcům. Od obžalovaného nelze rovněž požadovat, aby v daném silničním úseku pohyboval se s jím užívaným vozem rychlostí 30 km/h, což je rychlost vozu označená znalcem z oboru dopravy, jakožto rychlost, při níž měl

obžalovaný možnost v časovém intervalu 1,4 sekundy, reagovat na chaotický pohyb alkoholem ovlivněného chodce. Dle ustanovení § 5 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu č. 361/2000 Sb., je řidič povinen věnovat se plně řízení a sledovat situaci v provozu na pozemních komunikacích. Této povinnosti dle názoru soudu obžalovaný zcela dostal tím, že na situaci vzniklou bezprostředně před jeho vozidlem reagoval, a to tím, že brzdil své vozidlo, to v důsledku brzdícího vozidla jedoucího před ním. Skutečnost, že následně obžalovaný svým vozidlem brzdit přestal a počal rychlost vozu nepatrně zvyšovat, to poté, kdy vozidlo jedoucí bezprostředně před ním taktéž brzdit přestalo, je dle názoru soudu, pouze dalším důkazem toho, že obžalovaný se řízení vozu řádně věnoval a taktéž sledoval situaci v silničním provozu. Z ustanovení § 4 písm. a) zákona o silničním provozu č. 361/2000 Sb., plyne, že při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen chovat se ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní, aby nepoškozoval životní prostředí ani neohrožoval život zvířat, své chování je povinen přizpůsobit zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám, situaci v provozu na pozemních komunikacích, svým schopnostem a svému zdravotnímu stavu. Dle názoru soudu obžalovaný i tyto povinnosti zcela splnil, neboť coby řidič motorového vozidla, jel rychlostí přiměřenou viditelnosti, stavu komunikace i předpokládatelnému dění v silničním provozu, což mj. plyne z toho, že když vozidlo jedoucí před ním počalo brzdit, bez obtíží snížil rychlost svého vozu natolik, že nehrozil střet těchto vozidel, před jízdou nepožil žádných omamných nebo psychotropních látek či alkoholu a taktéž se plně věnoval řízení vozu. Oproti tomu poškozený, jakožto chodec, který je rovněž dle ustanovení § 2 písm. a) zákona o silničním provozu č. 361/2000 Sb., účastníkem provozu na pozemních komunikacích, který se taktéž přímým způsobem účastní provozu na pozemních komunikacích, prokazatelně nedodržel povinnosti jemu plynoucí z ustanovení § 4 písm. a) zákona o silničním provozu č. 361/2000 Sb., neboť prokazatelně pod vlivem návykových látek, zcela nekoordinovaně vstoupil do vozovky a po této se zcela zmatečně pohyboval.

Na podporu argumentace výše rozvedené, je pak třeba využít podrobného rozboru zajištěného kamerového záznamu, ze kterého mj. vyplývá, že vozidlo obžalovaného na předmětném záznamu objevuje se v čase 19:45:37, přičemž není patrné, zda toto brzdí (tato skutečnost ze záznamu není znatelná). Brzdová světla vozidla obžalovaného jsou na záznamu patrna v čase 19:45:38, kdy jejich nepřetržitě svícení je zaznamenáno ještě v čase 19:45:39. Oproti tomuto, vozidlo jedoucí před vozidlem obžalovaného a přemísťující se do levého jízdního pruhu, se na předmětném záznamu objevuje v čase 19:45:35, to za použití brzdových i výstražných světel. Toto vozidlo jedoucí již v levém jízdním pruhu v čase 19:45:39 nebrzdí a nemá zapnuta výstražná světla, načež pokračuje ve své jízdě v levém jízdním pruhu. Z uvedeného tedy mj. vyplývá jednoznačná reakce obžalovaného, který na vozidlo jedoucí před ním a přemísťující se do levého jízdního pruhu, reagoval brzděním svého vozu, a to ještě vteřinu poté, co toto vozidlo přestalo brzdit a výstražně svítit, kdy jedná se o výše uvedený časový údaj 19:45:39, ve kterém obžalovaný stále ještě svým vozem brzdil, to přesto, že zmiňované vozidlo již nikoli. Zmiňovaným manévrem před obžalovaným jedoucího vozu, tj. přejetím do levého jízdního pruhu, uvolnil se obžalovanému jízdní prostor v jeho jízdním pruhu, kdy zde nenacházelo se nic, co by signalizovalo překážku silničního provozu, na což obžalovaný reagoval nepatrným navýšením své původní rychlosti tak, jak je o tomto hovořeno ve znaleckém posudku z oboru dopravy. K vozidlu jedoucímu v levém jízdním pruhu souběžně s vozem obžalovaného, je nutno opětovně říci, že brzdová světla tohoto vozu, obžalovaný vidět nemohl, což bylo potvrzeno znalcem z oboru dopravy, dle názoru soudu obžalovaný neměl reálnou možnost shlédnout výstražná světla tohoto vozu, tj. tedy souběžně a zároveň blikající ukazatele změny směru jízdy, umístěná na obou bocích vozu v jeho přední a zadní části, neboť se svým vozem pohyboval se v pravém jízdním pruhu, tedy na pravé straně souběžně jedoucího vozidla, u něhož měl tedy možnost zaznamenat pouze ukazatele změny směru jízdy umístěné na jeho pravé straně, přičemž

na jeho levý bok neměl reálnou možnost dohlédnout. Samotná tato skutečnost spočívající v podobě možnosti zaznamenání blikajících ukazatelů změny směru jízdy pouze na jedné straně vozidla, kdy výhled na blikající ukazatele změny směru jízdy umístěné na opačné straně tohoto vozu, není reálným, není, dle názoru soudu, důvodem pro jakýkoliv ochranný manévr ze strany obžalovaného, neboť se své pozice a svého výhledu, tj. tedy že byl schopen na daném voze zaznamenat pouze pravé blikající ukazatele směru jízdy, a to na dvouproude rychlostní komunikaci, je známkou změny směru jízdy daného vozu, což na tomto typu komunikace je zcela běžné. Nelze tedy po obžalovaném požadovat, aby viditelné blikající ukazatele změny směru jízdy umístěné na pravé straně souběžně jedoucího vozidla vyhodnotil, jakožto výstražná světla, to za stavu, že na levou stranu téhož vozu, kde jsou umístěny levé ukazatele změny směru jízdy, nemá možnost dohlédnout. Na kamerovém záznamu je rovněž v jízdním pruhu obžalovaného zaznamenáno zastavené vozidlo, které bylo nepochybně nuceno zastavit v reakci na chování poškozeného, avšak ani na toto vozidlo obžalovaný neměl jakýkoliv důvod reagovat, neboť předmětný vůz odjíždí z místa v čase 19:45:36, a to bez použití jakékoliv výstražné signalizace, tudíž obžalovaný, jehož vozidlo na kamerovém záznamu objevuje se až v čase 19:45:37, neměl důvodu reagovat ani na tento vůz, který jakoukoliv překážku či nebezpečí nesignalizoval a z místa bez dalšího odjel. Z podrobně popsaného je dle názoru soudu jednoznačně patrné, že obžalovaný zcela adekvátně reagoval na vzniklou dopravní situaci, resp. na chování ostatních řidičů, oproti čemuž poškozený svým výše podrobně popsaným chováním vytvořil nenadálou a náhlou překážku, na kterou, jak již shora uvedeno, měl obžalovaný možnost reagovat v časovém úseku pouze 1,4 sekundy, kdy tato skutečnost byla opakovaně vyřčena znalcem z oboru dopravy.

Po zvážení všech zákonných hledisek a s ohledem k uvedeným a shora podrobně rozvedeným skutečnostem, tak dospěl soud k závěru, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem. Soud proto podle § 226 písm. b) tr.řádu obžalovaného zcela zprostil obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Chomutově.

Soud nevyhověl řádně a včas uplatněným nárokům poškozených; [REDAKCE], [REDAKCE] a Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR, to s ohledem na skutečnost, že obžalovaný byl zcela zproštěn obžaloby a soudu tedy nezbylo nežli za využití ust. § 229 odst. 3 tr.řádu odkázat poškozené s jejich nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat do osmi dnů od doručení opisu rozsudku odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím podepsaného soudu. Odvolání má odkladný účinek. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohl způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí. V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě do osmi dnů od doručení opisu rozsudku, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Mostě dne 27. září 2017

JUDr. Jan Hartman v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Jitka Mašovská